

Тозь който са е взъ тебъ банбилъ
Да срада съзъ години,
За тебе да загине ?
Твон-тѣ сладки устица
Благовѣстъ поливатъ на сърца,
И цѣръ и помощь даватъ,
Отъ смърть освобождатъ.
Бла са, мило, изжали,
Съ засмѣихъ мѣ погледъ погледия ;
Чиститъ да са завѣржъ,
Съ възторгъ да та прѣвѣржъ.

==0==

Въ горы бурни бѣжъ, реве,
И облаци-тѣ тичатъ,
Въ море вълны, кат' звѣрже,
На кзызъ бѣга палитатъ ;
А клета краена сырота
По край море-то ходи,
И очи пзаны съзъ съязы,
Отъ кзызъ небе не своди.
За мене сичко на свѣта
Съзвѣстъ е потъмнѣло,
За нищо жалка не отта